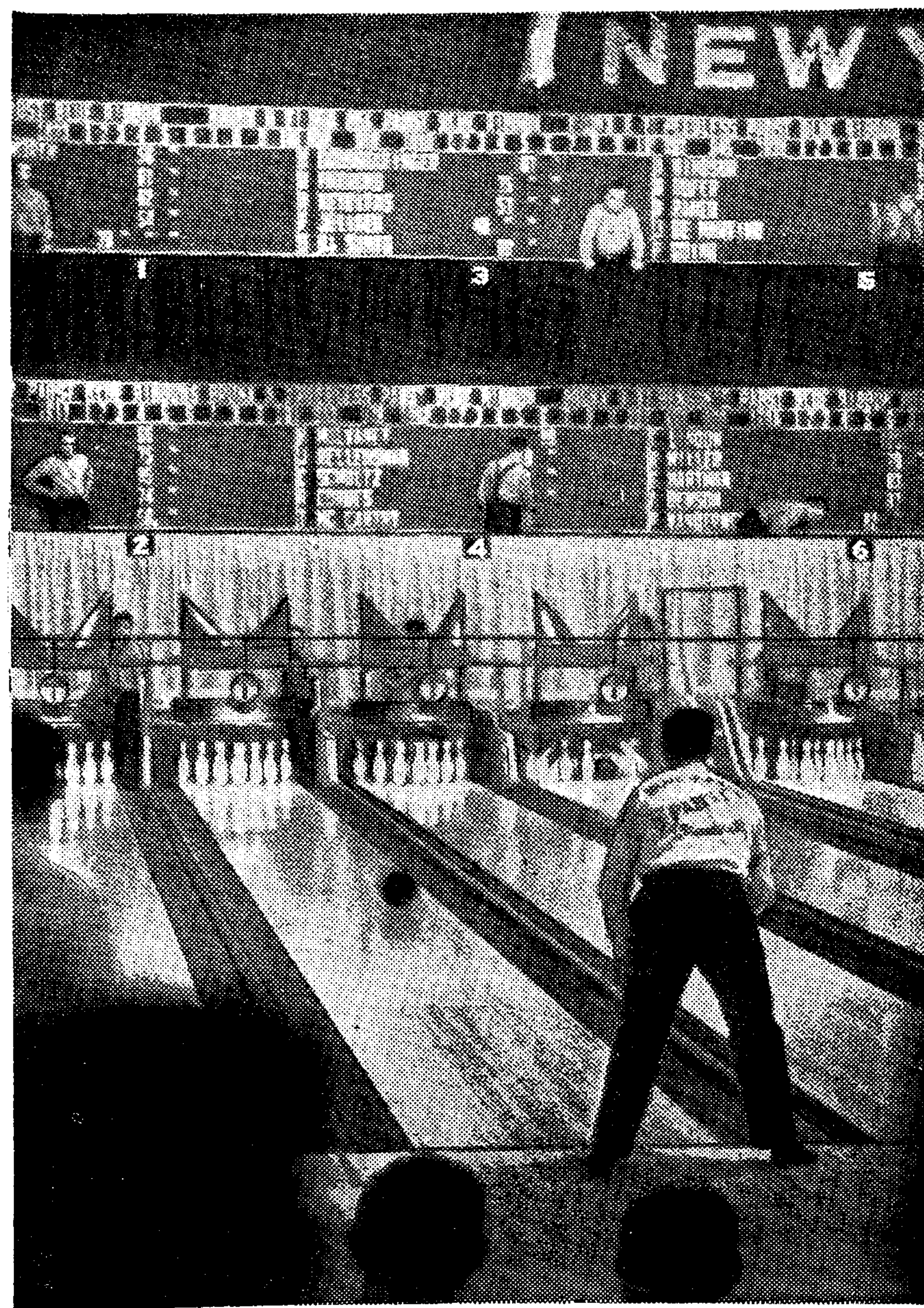
No. 2847 Woensdag 19 Mei 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

IN DE „BOWLING HALL". De moderne „Bowling Hall" in New York van binnen gezien. De hal is halfdonker, terwijl de palen helder verlicht zijn om de spelers in staat te stellen er hun aandacht op te concentreren.

Een neutrale correspondentie.

Naar aanleiding van het artikel, wat we Zaterdag ll. onder bovenstaande kop hebben gepubliceerd, ontvingen we van een anonymus een merkwaardig briefje: met kopje:

Rome 15 Mei, verbeterd telegram van 7 Mei.

Of deze reconstructie van het telegram op officiële gegevens berust?

Of dat deze reconstructie van eigen vindsel is?

In alle geval is het zeker het publiceren waard, waarom we bij deze dan ook een uitzondering maken op de algemene regel om geen ongetekende stukken ter publicatie op te nemen.

Aan het slot van het schrijven staat: „Goed om naast het telegram van de N. en B.B. afgedrukt te worden, hetgeen we bij deze doen.

Telegram uit de Beurs:

Rome, 7 Mei. Terwijl de Italiaansche regeering doordrongen is van de positieve en nationale krachten, die in de Roomsch Katholieke Kerk werken, moet toch erkend worden dat de bewering van het Vatikaan, dat het alles in het werk heeft gesteld om de welvaart der volkeren op deze aarde te bevorderen, door de feiten niet geheel en al wordt bewaarheid. Men vestigt de aandacht op het niet te weerspreken feit, dat het Communisme zich juist in Katholieke landen heeft trachten te vestigen, hetgeen bevesigd wordt door hetgeen in 1919 in Beieren geschiedde, in Italië voor de Fascistische revolutie, in Hongarije, ten tijde van de indringing der Sovjets, later in Mexico en thans in Spanje.

Het universalisme, dat door de Katholieke landen wordt beleden, veronderstelt een negatie van nationale krachten, en bevat daarom eenige voorwaarden voor een ontwikkeling van het internationale bolsjewisme.

Politieke kringen hier zijn dan ook van meening dat de Duitse staat onder geen enkele voorwaarde kan toestaan, dat de kerk zich het recht aanmatigt om de handelingen der regeering te bekritiseeren. Dit is dan ook de reden, waarom de regeering officieel geen acht sloeg op de kritiek van eenige Duitsche bisschoppen. Verder wordt er op gewezen, dat in 1934 het Vaticaan de gelegenheid voorbij heeft laten gaan om met den Duitschen staat tot een overeenkomst te komen, en destijds beweerde, dat de politieke redenen een gezamenlijke bespreking onmogelijk maakten.

Hierbij moet ook niet uit het oog worden verloren dat in Duitschland slechts een derde deel de Roomsch Katholieke godsdienst belijdt, terwijl twee derde gedeelte tot de Evangelische kerk behoort. Het moet als geheel onmogelijk worden beschouwd om de beginselen en dogmas van de Katholieke Kerk tot fundamenten van het staatsbestel te maken in een land waar vrijheid van geweten en van godsdienst heerscht. Het is daarom onredelijk om te verwachten dat de nationaal-Socialistische staat hetzij voor politieke of om moreele redenen een instrument zou worden voor het in praktijk brengen van de wenschen der Katholieken.

Rome, 15 Mei, verbeterd telegram van 7 Mei.

Wijl de Italiaansche regeering doordrongen is van de positieve en nationale krachten, die in de Roomsch Katholieke Kerk werken, moet erkend worden dat de verzekering van het Vatikaan, dat de Kerk altijd overeenkomstig haar krachten alles in het werk gesteld heeft om de welvaart der volkeren op deze aarde te bevorderen, door de feiten geheel en al bevestigd wordt. Men vestigt de aandacht op het niet te weerspreken feit, dat het Communisme zich juist in die Katholieke landen heeft kunnen vestigen, waar de regeering onder invloed van liberalisme, vrijdenkerij en socialisme de Kerk heeft beknot in haar invloed, hetgeen bevestigd wordt door hetgeen in 1919 in Beiëren geschiedde, in Italië vóór de Fascistische revolutie , in Hongarije ten tijde van de indringing der Sovjets, later in Mexico en thans in Spanje.

Het universalisme, dat door de Katholieke landen wordt beleden, veronderstelt een aansterking van nationale krachten, en bevat daarom de juiste voorwaarden voor een krachtige bestrijding van het internationale bolsjewisme.

Politieke kringen hier zijn dan ook van meening dat de Duitsche staat, evenals de Italiaansche, onder alle opzichten de Kerk in haar invloed moet steunen. Dit is dan ook de reden dat de Duitsche regeering acht had moeten slaan op de kritiek van eenige Duitsche bisschoppen. Verder wordt er op gewezen, dat in 1934 de Duitsche regeering de gelegenheid voorbij heeft laten gaan om met het Vatikaan tot een overeenkomst te komen, en nu beweert, dat de politieke redenen een gezamenlijke bespreking onmogelijk maken.

Hierbij moet ook niet uit het oog worden verloren dat in Duitschland slechts een derde deel den Roomsch Katholieken godsdienst belijdt, en twee derde gedeelte tot de Evangelische Kerk behoort. Het moet dus als heel redelijk worden beschouwd om de beginselen en dogmas van die twee Christelijke Kerken tot fundamenten van het staatsbestel te maken in een land waar vrijheid van geweten en van godsdienst heerscht. Het is daarom redelijk te verwachten dat de nationaal-Socialistische staat én om politieke én om moreele redenen een krachtig instrument zal worden voor het in praktijk brengen van de wenschen der Katholieken en Protestanten.

De macht van de Katholieke Kerk.

Onder onze niet-katholieke landgenoten bestaan enorm veel misvattingen omtrent de katholieke Kerk. Dat ondervinden we in onze omgang met andersdenkenden, dat blijkt ook herhaaldelijk uit hun geschriften.

Niet alleen in kerkblaadjes of in geschriften van meer populaire strekking, zelfs in een christelijke encyclopedie, waarvan universiteitsprofessoren de hoofdredactie voeren, komen opvattingen omtrent de katholieke Kerk en haar leer voor, welke kant noch wal raken.

Wij voor ons zijn geneigd om goede trouw aan te nemen, zolang het tegendeel niet uitdrukkelijk bewezen is. Want die goede trouw kan blijkens de ondervinding, geweldig ver gaan. Vooroordelen zijn nu eenmaal ontzettend taai. Eenzijdige voorlichting, gepaard met een volslagen onkunde van katholieke litteratuur, hebben in de loop van een paar eeuwen een mentaliteit aangekweekt, welke van „Rome" nu eenmaal niets goeds horen kan. En het aantal mensen, dat zich weet op te werken tot een standpunt, dat ook in de tegenstander iets goeds weet te waarderen, is altijd zeer klein geweest.

Waarom wij hierover schrijven? Omdat om in de laatste tijd door katholieke jongeren ons herhaaldelijk vragen gesteld wowrden, die hen door niet-katholieken, op kantoren, gesteld worden hier groeiende schijnt.

Bij de vragen, die we te horen kregen, of liever de lasterpraatjes, die maar zonder vorm van bewijs, deze katholieke jongens naar het hoofd geslingerd werwerden, wordt ons pogen, om zo lang mogelijk goede trouw te veronderstellen bij degenen, die menen de katholieke Kerk te moeten bestrijden, wel op een heel zware proef gesteld.

Wanneer b.v. ontwikkelde mensen blijven voortgaan, de katholieke Kerk te beschuldigen van Maria-vergoding of van beeldenaanbidding, dan wordt het wel heel moeilijk om nog aan goede trouw te blijven geloven.

Zo kunnen we nog herhaaldelijk horen beweren, dat in de katholieke Kerk zonden worden vergeven voor geld. We hebben zelfs wel eens gelezen van een vast tarief. Wanneer deze misvattingen nu worden aangetroffen bij eenvoudige, onontwikkelde mensen, dan achten we goede trouw volstrekt niet uitgesloten. Moeilijker wordt het, goede trouw te veronderstellen, wanneer dergelijke dwaasheden worden verkondigd door bestudeerde mensen, van wie toch enig verantwoordelijkheidsgevoel verwacht mocht worden.

Wel geloven we, dat er in sommige hogere kringen enige verbetering valt waar te nemen. We hebben eens persoonlijk een niet-katholiek hoogleraar onomwonden horen verklaren, dat hij zich diep schaamde over de wijze, waarop sommige van zijn geloofsgenoten de katholieke Kerk bestreden. Maar we zijn nog lang niet waar we wezen moeten. Het vooroordeel blijft nog altijd ontzettend groot.

Een van de meest taaie misvattingen betreffende het katholicisme is deze, welke in de katholieke Kerk vóór alles een instituut ziet, dat zich in eerste instantie toelegt op het uitoefenen van macht. Macht dan genomen in de meest uitgebreide, maar tegelijk ook in de meest ongunstige zin van het woord.

En dit praatje schijnt vooral hier opgang te moeten doen, voor de komende verkiezingen.

„Rome" wil heersen, over lichamen en over zielen. En het is niet kieskeurig in de middelen, welke haar kunnen helpen om dat doel te bereiken. Waar de omstandigheden dit zouden toelaten, zou „Rome" zelfs pijnbank en brandstapel niet versmaden als middel om haar machtswellust bot te vieren.. Maar „Rome" is geslepen. In streken met een gemengde bevolking, komt ze met die boze plannen niet zo openlijk voor de dag. Dat zou afschrikken en de bereiking van haar doel in de weg staan. In die omstandigheden gaat ze meer listig te werk, dan verbergt ze haar ware gedaante en wacht voorlopig rustig haar tijd af.

In deze geest wordt in sommige kringen vaak over de katholieke Kerk gesproken. Er zijn ook tegenwoordig nog kringen, waar op deze wijze de angstpsychose van de Aprilbeweging kunstmatig in stand gehouden wordt.

Er zijn zelfs mensen, in wie wij van onze kant heel graag broeders in Christus zouden begroeten, die op de vraag, of de tijd niet gekomen is om zonder verloochening van eigen beginsel tesamen met „Rome" de strijd aan te binden tegen het voortwoekerend ongeloof, een bars „neen" laten horen. Die tijd achten ze nooit gekomen, omdat ze menen in „Rome" een gevaarlijker vijand te moeten zien dan in de grofste vorm van godsverzaking.

Maar waarom dan toch? In alle eerlijkheid; wij weten het ook niet en staan hier voor een psychologisch raadsel.

Als wij volhouden, dat de katholieke Kerk geen ander ideaal kent dan de mensen tot de kennis te brengen van Jesus Christus en van Hem, door wie Jesus gezonden werd, dan worden we niet geloofd en voor huichelaars uitgemaakt.

Toch heeft de katholieke Kerk geen geheime leer. Haar katechismus en haar wetboek- is in iedere boekhandel verkrijgbaar. Al haar godsdienstige bijeenkomsten geschieden met open deuren en zijn voor iedereen toegankelijk. Een beetje goede wil is voldoende om volledig op de hoogte te komen.

Wanneer wij verwachten, dat men niet gaat bestrijden wat men niet kent, kan toch niemand ons verwijten, dat we onrechtmatige eisen stellen.

Intussen zullen we rustig voortgaan met te doen wat God van ons vraagt. De katholieke Kerk, die reeds twee duizend jaar belasterd is, zal nooit de moed verliezen. Zelfs zullen we trachten te blijven gehoorzamen aan het bevel van Christus, die gezegd heeft: „Bemint uw vijanden; doet wel aan die u haten; zegent die u vloeken, bidt voor wie u lasteren." (Luc. 6, 27—28).

Philip Snowden.

In Engeland overleed de bekende vroegere minister van Financiën, Philip Snowden.

Te Cowling, aan de rand van de heide in Yorkshire, werd Snowden op 18 Juli 1864 geboren. Generaties lang hadden de mensen van Cowling wollen kleren met de hand geweven en een grimmigen, maar nutteloze stijd gestreden tegen de mechanische weefgetouwen, die hen tenslotte tot niets meer dan fabrieksarbeiders maakten. Zijn vader, John Snowden, een vroom Wesleyaan en een liberaal van de linkervleugel, was wever, zoals zijn moeder dat is geweest. Evenals haar man nam zij een levendig aandeel in het dorpsleven, dat zich concentreerde op de Wesleyaanse kerk en de liberale club.

Philip Snowden was een magere jonge man, met een radde tong en een honger naar wetenschap. Hij verafschuwde de spinnerij, werd kwekeling op de plaatselijke school en later bediende op een assurantie-kantoor. Na een examen afgelegd te hebben kreeg hij een betrekking als douane-ambtenaar, in welke functie hij naar vele delen van Engeland en Schotland werd gezonden. Zijn politieke opvattingen waren dezelfde als die van zijn vader en hij zou nimmer de liberale denkbeelden hebben opgegeven, als hij bij een fietsongeluk zijn rug niet zó ernstig gewond had, dat hij een jaar lang hulpeloos het bed moest houden; daarna was hij invalide. Terwijl hij ziek was, stierf zijn vader. Toen Philip zich tenslotte weer wat kon bewegen, zij het met veel pijn, werd hem gevraagd een lezing te houden voor de liberale club van Cowling over socialisme. Teneinde zich voor te bereiden woonde hij een socialistische lezing bij en bestudeerde socialistische lectuur. Het duurde niet lang of hij was er van overtuigd, dat hij zelf ook socialist was. Dat neemt niet weg, dat de oude liberale zuurdesem krachtig in hem bleef werken. Evenals andere Britse „socialisten" is hij opgegroeid onder de liberale traditie en opgevoed bij de liberale individualistische filosofie, waardoor hij zich nooit heeft kunnen thuisvoelen in decolectivistische opvattingen en niet de levenswaarden alleen naar zuiver economische maatstaf kan meten. De leerstellingen van de klassenstrijd of 'n dictatuur van het proletariaat hebben maar weinig aantrekkingskracht voor hem. Hij blijft een vooruitstrevend liberaal in socialistische vermoming en zijn propagandistische ijver is eer die van een geest, die doorgedrongen is van de sfeer der Wesleyaanse kerk, dan die van een materialistisch fanaticus, die gelooft in het Marxisme als de volkomen waarheid en niets dan waarheid.

Snowden weet voldoende van het moei-

IN DIENST DER WETENSCHAP.

Artsen, die lijden en sterven in dienst der wetenschap.

Te New York werd onlangs de beroemde Amerikaanse Röntgenoloog, prof. Coates, dood in zijn laboratorium gevonden.De geleerde was bij een zelfproeve in de stroomkring van zijn „Röntgenkanon" van 1.250.000 volt geraakt en moest zijn drang naar de wetenschap met het leven betalen!

De gehele geschiedenis der geneeskunst is een hooglied op het doodsverachtend heldendom van moedige artsen en onderzoekers, waarbij vooral röntgenologie een belangrijke rol speelt. Een der eerste slachtoffers was de grote arts Albers-Schönberg, voor wiens nagedachtenis men in het Gregorius Ziekenhuis te Hamburg zelfs een gedenkteken oprichtte. Ook vele physiologen en ingenieurs hebben hun röntgenologische onderzoekingen met de dood moeten bekopen. Een der pioniers was dr. Max Pettenkofer. Toen in 1892 in Hamburg en andere Europese streken de cholera talloze slachtoffers eiste, wilde Pettenkofer bewijzen, dat niet de cholera-bacil alléén aan de uitbreiding van deze gevreesde ziekte deel had, doch dat hiervoor ook nog andere, toen nog niet nader onderzochte, feiten aansprakelijk moesten worden gesteld. De arts nam daartoe in het volle besef van de ernst zijner pogingen, een dosis... cholerabacterieën in, nadat hij tevoren de zoutzuren van zijn maag met natron „onschadelijk" had gemaakt, om aldus de ingenomen ziekteverwekkers een gunstige broedplaats te bieden. Wel had de gevaarlijke bacteriënmaaltijd enkele dagen van zwakte en braken ten gevolge; doch het „cholera"-geval" bleef uit. Pettenkofer's voorbeeld had tot gevolg, dat verschillende andere artsen meerdere gewaagde proeven op zichzelf dorsten toepassen.

Zelfs de gevaarlijke „zwarte dood" vermag de moedige onderzoeker niet af te schrikken. Zo heeft bijv. de Engelse dokter Eric White in het Pesthuis van El Hanned zich etter van een pestbuil in het linker dijbeen gespoten. De pestziekte bleef niet u.ti De remedie, welke hij op zich zelf wilde toepassen, mislukte en binnen een etmaal stierf de geneesheer als offer van de wetenschap.

Evenzo liet zich de Oostenrijkse arts en onderzoeker Alois Rosenfeld, om de werking van een door hem uitgedacht serum vast te stellen, gezamenlijk met pestzieken naar het Griekse ziekenhuis van Pera overbrengen, waar hij de ziekte kiemen door injecties in het eigen lichaam bracht. Dr. Rosenfeld had reeds het grootste deel van zijn proeftijd glansrijk doorstaan, toen hij plotseling zwaar ziek werd en kort daarop stierf.

De Tsjechische arts Jan Horak gaf zichzelf t.b.c.-bacillen-injecties, om te kunnen vaststellen of de bacillen ook in het leven bleven in een gezond bloed, dat hij op een nieuwe wijze immuun voor de bacillen wilde maken. Het gevolg was evenwel, dat hij 10 dagen later, in Mei 1928, overleed, nadat hij op een Internationaal Medisch Congres te Praag, waarop hij zijn laatste krachten moest verzamelen, uitvoerig over zijn diagnose aan het eigen, reeds door de dood getekende lichaam, had gesproken.

Een Engelse arts, Axel Burton genaamd liet zich in 1930 door 270 bijen steken, w.o: 15 tegelijk, zulks om de werking van het bijengif op het menselijk organisme te kunnen vaststellen. Deze geweldadige kuur had geen schadelijke gevolgen, integendeel zij genas de rheumatiek, waaraan de arts sinds jaren leed.

In verband hiermede, is ook interessant, de vermelding van een moedige poging van een arts, die zich negen maanden lang geregeld om de drie dagen door ongeveer dertig wandluizen liet steken. Gedurende deze negen maanden zogen niet minder dan 2500 wandluizen aan het bloed van de geneesheer. Deze zonderlinge procedure had ten doel de theorie van de arts te bewijzen, volgens welke het menselijk lichaam tenslotte immuun kan worden gemaakt tegen insectenbeten, ook al worden deze als gevaarlijk beschouwd. Inderdaad heeft de dokter succes met zijn proeven gehad, want de bewering van vele artsen, als zouden wandluisbeten tenslotte leiden tot t.b.c., werd bij de arts niet bewaarheid.

Veel tragischer daarentegen verliep de proeve van een Amerikaans vorser, Dr. Carol, die een serum dacht te hebben uitgevonden tegen slangenbeten. Na een lijden van een dag en een nacht overleed hij in zijn eigen laboratorium in Los Angeles, doch tot aan het laatste ogenblik van zijn leven had hij de moed zijn medisch dagboek bij te houden, welks inhoud kostbaar is voor de moderne wetenschap.

Niet minder eigenaardige pogingen ondernamen de Amerikaanse professoren Jackson en Highfeld te New York, die zich, slechts gekleed in dunne linnen kledingstukken, in een geisoleerd vertrek, waar een koude heerste van dertig graden onder nul, lieten opsluiten. De pogingen der twee geleerdend moesten met de bevriezingsdood worden bekocht. In de medische wereld zijn ook bekend de namen van de Britse geleerden Dr. Groot en Brownes. Deze mensen wilden weten welke hitte het menselijk lichaam kan verdragen en stapten in een bad vol water, dat op een temperatuur van 110 graden was verwarmd. De grote hitte benam hen echter de adem en één van werd krankzinnig uit het water gehaald, terwijl de andere bewusteloos viel. De 63 jaar oude Praagse geneesheer Dr. Chodounsky wilde proeven nemen met koude en hete baden. Dit bezorgde hem een ernstige longontsteking met als gevolg de dood.

De lijst van geleerden en onderzoekers, die hun theoretische stellingen op eigen lichamen hebben toegepast, is oneindig lang en bovendien zijn nog niet eens alle dergelijke gevallen bekend. Doch dit is zeker: hoe zonderling en fanatiek sommige van deze offers der wetenschap ook moge zijn geweest, hun proefnemingen zijn allen van nut geweest voor de medemens.

Ook de chirurgie eiste op dit gebied slachtoffers. In Amerika zijn er sinds 1926 bijna 20 geneesheren overleden, die, direct of indirect, het slachtoffer werden van hun pogingen om het menselijk lichaam, langs chirurgische weg, te verjongen. Vele artsen, zowel in Europa als in Amerika hebben met een waar heroïsme zichzelf verwondingen toegebracht, uitsluitend voor medische onderzoekingsdoeleinden. Zo liet prof. Hofmeister te Wenen zich opereren aan de blaas. Van enige verdoving wilde hij niet horen en toen de operatie ten einde was, vroeg hij om... een handspiegel om het geopereerde deel van zijn lichaam zelf te kunnen beschouwen, waarna hij zelfs nog in staat was de directeur-geneesheer, die de operatie leidde, aanwijzingen te geven. Dezelfde arts moest zich eens in de neus laten opereren. Met behulp van een vernuftig opgestelde spiegelinstallatie kon hij het verloop der operatie volgen. Twintig studenten mochten de operatie van de moedige geleerde bijwonen. Ook deze operatie verliep vlot en de achting, welke men voor de Weense professor gevoelde, steeg door deze moedige daden niet weinig.

Apostolaat ter Zee.

R. K. Zeemansclub.

Klipstraat 51, boven.

Algemeene jaarvergadering voor de zeelieden en leden van de **Zeemansclub** op **Donderdag 20 Mei 1937** om 8 ... in het Zeemanshuis Klipstraat.

AGENDA:

Opening door den Voorzitter.
Verslag van den Secretaris over 't jaar 1936.
Rekening en verantwoording van den Penningmeester.
Verkiezing van een Voorzitter en Secretaris wegens periodieke aftreding.
Rondvraag.

Curaçao, 11 Mei 1937.

2 2 HET BESTUUR.

lijk bestaan der loontrekkenden, om de willekeur van onverantwoordelijke kapitalisten te haten en het verlangen te koesteren, die te beteugelen. Toch is zijn afkeer niet vermengd met afgunst. Meer dan eens heeft hij de fiolen van zijn toorn uitgestort over socialisten, die Tories zouden zijn geweest als zij toevallig rijk geboren waren. Zijn oogmerk is heldere conclusies te trekken uit harde feiten en aan de aldus bereikte conclusies vast te houden. Keer op keer heeft hij weifelende kiezers getrotseerd en het advies versmaad van vrienden, die er bij hem op aangedrongen een concessie te doen aan de volksgunst. Zijn antwoord is altijd geweest: „Dit zijn mijn beginselen, ze moeten ze aanvaarden of niet."

Op die manier verwerft men niet gemakkelijk populariteit, maar als ze eenmaal behaald is, dan gaat ze gepaard met diepe eerbied.

Snowden verkreeg haar in een kamp met moeilijkheden, als waarmee weinig arbeidersleiders te kampen hebben gehad. Eerst in 1906, na twaalf jaar hardnekkige pogingen, werd hij voor het Lagerhuis gekozen. Intussen had hij telkens weer de bitterheid der nederlaag gesmaakt en had hij geleerd, dat eens mensen ergste vijanden dikwijls in zijn eigen partij te vinden zijn.

In het Lagerhuis was zijn invloed weldra gevestigd. De beschaafde toon en de beknopte zinnen van zijn eerste redevoering kenmerkten hem als meer dan een gelijke onder gelijken, terwijl zijn lichamelijke handicap en ascetisch voorkomen hem sympathie bezorgden. Van jaar tot jaar kreeg Snowden meer invloed in het Lagerhuis. Hij hield van de atmosfeer en de leden hielden van hem. Zij voelden, dat hij een persoonlijkheid was, niet maar een bijloper.

Ernstige verschillen rezen na het uitbreken van de oorlog. De meeste Labourleden steunden de zaak der geallieerden van harte, doch Snowden was het niet met hen eens. Hij was niet pro-Duits, hij was eenvoudig anti-ooglog. Hij verzette zich tegen de dienstplicht en critiseerde alle maatregelen van krachtiger voortzetting van de oorlog. „De geachte afgevaardigde voor Blackburn lacht!" riep een tegenstander eens uit gedurende een debat over de munitie-wet. Snowden gaf vinnig terug: „Ik lach niet; ik hoon u." Toen Henderson tot het eerste oorloggscoalitiekabinet toetrad, bleef Snowden standvastig. Bij de „overwinningsverkiezing" van December 1918 werd hij door zijn kiesdistrict niet herkozen. „Voor geen 10.000 stemmen", zo zeide hij tot zijn kiezers, „zal ik verontschuldigingen maken voor iets wat ik gedaan heb; ik zal mijn houding niet in het minst veranderen en van mijn beginselen niets opofferen."

Hij betaalde de prijs. Vier jaren verstreken voor hij herkozen werd. Nooit schenen zijn kansen slechter te staan, en hij heeft wellicht gemeend, dat zijn politieke loopbaan geëindigd was. Maar hij bleef standvastig. In November 1922 kwam zijn beloning, toen hij na de omverwerping van Lloyd George's coalitiekabinet een van de leiders werd van de 140 Labourleden, die voor het eerst de liberalen in getal overtroffen. Veertien maanden later werd Snowden door de nederlaag van Baldwins regering minister van Financiën in de eerste Labourregering.

Het was een minderheidsregering; de Labourpartij telde slechts 191 afgevaardigden van de 615. Ofschoon Snowden het denkbeeld niet prettig vond, dat Labour het bewind zou aanvaarden zonder een duidelijke eigen meerderheid, erkende hij, dat het verkeerd zou zijn de gelegenheid te laten voorbijgaan, die Asquith's beslissing aan de Labour-partij bood, om directe ervaring te krijgen van regeren. In plaats van te pogen een socialistische begroting op te stellen, volgde hij wijselijk het advies van Asquith, eveneens uit Yorkshire afkomstig dien hij avond op avond bezocht om raad in te winnen, welke de liberale leider en gewezen minister van Financiën gaarne gaf. Snowdens begroting, die een bewijs was van gezonde financiële opvattingen, maakte diepe indruk, vooral in de City van Londen.

Zijn reputatie als financiëel staatsman was gemaakt. Zijn critische analyses van de conservatieve begrotingen van 1925 tot 1929 werden met eerbied aangehoord. Churchill had zich in April 1929 schuldig gemaakt aan een onvoorzichtig stukje kiezersjacht, maar hij had zijn begroting op zo humoristische wijze toegelicht, dat het Huis schudde van het lachen. Hij ging zitten onder een storm van toejuichingen. Toen stond Snowden op en sprak in één zin: „Een omkopersbegroting", de ware gedachten van het Huis uit.

Op het punt van hard werken en snel denken zal Snowden niet gemakkelijk te evenaren zijn. Hij heeft zijn leven gewijd aan het welzijn van de arbeidende klasse en voor haar heeft hij gewerkt naar zijn beste weten en kunnen.

Ongeldige huwelijken.

De rol van het geld.

Onder de anti-katholieke kantoorgesprekken, welke we elders in dit blad gesignaleerd hebben, was ook het volgende: De Paus had weer geld nodig en daarom was er aan een rijk echtpaar in Duitsland door Rome permissie gegeven om te gaan scheiden. Vanzelfsprekend tegen een flinke som.

Datum — personen — plaats enz. konden natuurlijk niet genoemd worden!

Dit werd verteld op een onzer Gouvernementskantoren!

Wij vonden in de Universe een belangwekkend artikel over de werkzaamheden der Rota, de Romeinse rechtbank, die huwelijkszaken van kerkrechtelijk standpunt onderzoekt, en in bepaalde gevallen de ongeldigheid van „huwelijken" (die dan slechts schijnhuwelijken waren) kan vaststellen. Wij ontlenen daaraan het volgende:

„De beschuldigingen dat „geld veel kan bereiken" wanneer een ongeldigheidsverklaring moet worden verkregen kan niet staande worden gehouden. In werkelijkheid zijn de onkosten gering; zij worden naar vaste regels bepaald en zijn veel lager gesteld dan bij onze burgerlijke rechtbanken. Als de partijen te arm zijn om zelfs deze uitgaven te doen, worden geen kosten in rekening gebracht. Elke priester of leek die bij deze rechtbank een taak vervult, moet een bepaald geval kosteloos behandelen, als hem dit wordt opgedragen.

Statistieken ontleend aan de Acta Apostolicae Sedis over de zes jaren, welke eindigden in 1921 en over de vier jaren, die eindigden in 1930 weerleggen zeer duidelijk de bewering dat geld de beslissende factor zou zijn bij het verkrijgen van een ongeldigheidsverklaring. Dit zijn de gegevens:

In de zes jaren, eindigde in 1921:
Aantal behandelde gevallen: 117.
Aantal gevallen waarin de belanghebbenden hun eigen onkosten betaalden: 69.
Hiervan voerden tot positief resultaat: 46 gevallen, of 66 procent.
Aantal gevallen waarin de belanghebbenden zelf niet betalen konden: 48.
Hiervan voerden tot positief resultaat: 40 gevallen, of 83 procent.

In de vier jaren, eindigende in 1930:
Aantal behandelde gevallen: 207.
Aantal gevallen waarin de belanghebbenden hun eigen onkosten betaalden: 111.
Hiervan voerden tot positief resultaat: 39 gevallen, of 35 procent.
Aantal gevallen waarin de belanghebbenden niet betalen konden: 96.
Hiervan voerden tot positief resultaat: 40 gevallen, of 41 procent.

Velen denken dat de hele procedure bestaat in het schrijven van een brief aan de Paus, waarbij dan een flinke cheque moet worden ingesloten om het welslagen te verzekeren. Alle gevallen die te Rome worden aangebracht worden behandeld voor rechters die zeer bedreven zijn zowel in het burgerlijk als in het kerkelijk recht.

De Kerk kan huwelijkswetten vaststellen, mits daardoor geen inbreuk wordt gemaakt op de waarde, door God aan dit sacrament gegeven. Een besluit van de huwelijksrechtbank is niet onfeilbaar, en niet onherroepelijk. Het is geen res judicata, dat wil zeggen: het onderzoek kan altijd worden heropend als duidelijke nieuwe gegevens binnenkomen. Soms zou het kunnen gebeuren dat de kerkelijke rechtbank, zo goed als dit bij de burgerlijke gebeuren kan, door een meinedige wordt bedrogen. Een ongeldigheidsverklaring die door bedrog verkregen werd zou niet meer zijn dan een waardeloos stuk papier.

Oordelen veronderstelt feitenkennis, en waar deze ontbreekt hebben uitspraken geen waarde.

Tenslotte een goede raad aan hen, die de Kerk belasteren, zij mogen Katholiek zijn of behoren tot een bepaald soort niet-Katholieken. Tracht niet op te treden als advocaat of als kenner van het canonieke recht als dit uw beroep niet is.

„Sutor ne supra crepidam" — anders gezegd: „Schoenmaker, blijf bij je leest!"

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In de politiek is het dezer dagen nog betrekkelijk even rustig als de vorige week toen de politici in beslag genomen waren door de Engelse Kroningsfeesten. De Pinkstervacantie zal daartoe hebben bijgedragen alsmede ook het Zilveren regeringsjubileum van Koning Christiaan van Denemarken.

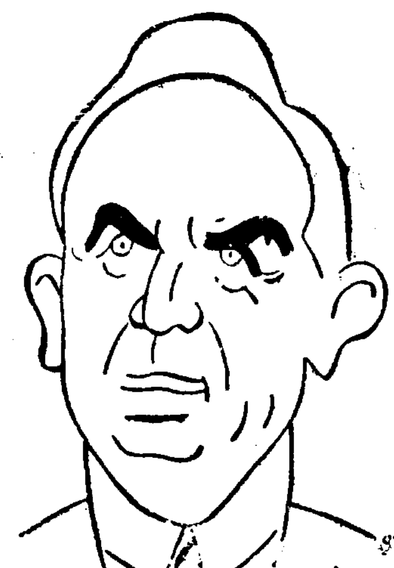
Aan de Spaanse fronten heeft men geen Pinkstervacantie gekend en is daar flink doorgevochten ofschoon zonder bijzonder grote successen. De berichten van het Baskenfront zijn zeer tegenstrijdig; maar Bilbao is nog steeds in handen der Basken.

De politieke moeilijkheden der Valencia-regering hebben tot gevolg gehad de val van Largo Caballero,, die zijn opdracht tot een nieuwe kabinetsformatie heeft moeten returneren aan Azana, die daarna opdracht gaf aan de huidige Minister van Financiën Dr. Juan Negrin, die schijnt te zullen slagen en in het nieuwe kabinet zullen Delvayo als buitenlandse zaken en Prieto als minister van defensie zitting hebben. Negrin is een gematigd socialist. Maar of de anarchisten met een gematigde regering genoegen zullen nemen?

Dat in deze tijden in Valencia nog kabinetscrisissen plaats vinden is een kwaad teken en toont wel dat er in die regering geen homogeniteit te vinden is zelfs nu ze tegenover een gemeenschappelijke vijand staan.

In Frankrijk zijn dezer dagen eerst 17 en later nog 3 Spaanse vliegtuigen geland, die allen beweerden de weg verloren te hebben. Ze zijn door de internationale controlecommissie weer over de grens gezet.

Van de conferenties die in Londen zouden plaats vinden tussen verschillende staatslieden die daar bij gelegenheid van de kroningsfeesten tegenwoordig waren horen we alleen iets over de conferenties van de Duitse Generaal von Blomberg met verschillende Engelse ministers. Over de aard dezer besprekingen echter zijn er tal van tegenstrijdige berichten. Sommige verwachten dat deze tot resultaat zullen hebben aansluiting van Duitsland bij het Westpact en terugkeer naar Geneve; anderen zeggen dat het de voorbesprekingen zijn voor een grote wereldconferentie die eind van dit jaar zal gehouden worden. Men weet, dat indertijd ook van uit Amerika over een dergelijke conferentie is gesproken en Norman Davis heeft al vast maar een voorstel gedaan aan Roosevelt om op die conferentie met een voorstel te komen om de wereldbewapening met 10% te verminderen.

Norman Davis.

In alle geval is voor een dergelijke conferentie op de eerste plaats nodig dat de mogendheden in een meer vriendschappelijker houding komen te staan en daar merken we in de laatste tijden nog niet veel van.

Wanneer we althans de Duitse radio beluisteren, dan zien we hoe vooral door Reuter en Havas telkens maar berichten in de wereld worden gezonden die Duitsland in een alles behalve gunstig daglicht stellen. Zo is thans weer hetončlukje met de Engelse jager de Panther, die op een mijn liep, aanvankelijk de wereld ingestuurd als een torpedering door een Duitse U boot. De Engelse admiraliteit heeft thans na onderzoek verklaard dat het schip inderdaad op een mijn gelopen is en nu zal het bericht van de torpedering wel worden herroepen, maar van de aanvankelijke leugen blijft altijd iets hangen ten nadele van Duitsland.

Nu is het wel heel moeilijk om in de tegenwoordige tijd uit Duitsland berichten te geven die het land in een gunstiger daglicht stellen, maar we hebben er toch een gevonden en doen dit dus bij deze gaarne.

In het nieuwe wetboek van strafwet, waarin de „wereldbeschouwing" van het Nationaal-socialisme zal worden belichaamd, zal echtbreuk beschouwd worden als een misdrijf tegen de staatsorde. Tot dusver is volgens het geldende Duitse recht echtbreuk een klacht-delict, waarmee de strafrechter zichtdus niet bemoeit, tenzij de beledigde partij een klacht indient. De hoogste straf, die den echtbreker kan worden opgelegd, bedraagt 6 maanden gevangenisstraf.

Volgens de nieuwe rechtsopvattingen — waarvoor men de Nazi's slechts loven kan — kan de echtbreker, die dus een misdrijf tegen de staatsorde heeft begaan, voortaan direct door het Openbaar Ministerie ambtshalve vervolgd worden. De beledigde partij wordt dan slechts als getuige gehoord. De echtbreker kan tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld worden! De rechter kan echter ook van straf afzien, wanneer het gebroken huwelijk zal worden hersteld.

De christenen heeft dit nieuwe wetboek niets te leren — tenzij dan, dat er in Europa althans één staat is, die op het gebied der huwelijkswetgeving de weg terug met welhaast grimmige vastberadenheid aanvaard heeft.

Niet gedreven door christelijke motieven — helaas — maar desniettemin maatregelen treffend om paal en perk te stellen aan de verwoestingen, welke de „moderne" opvattingen aangaande de rechten en plichten der gehuwden in de samenleving aanrichten, tot groot nadeel van die samenleving in haar geheel.

Wie het gezin aantast, tast de staat aan! Die grote waarheid scheen in het openbare leven vergeten en de wetboeken der volken schenen er steeds minder rekening mee te willen houden. De Russen en allen, die naar de sociale gerechtigheid wensen te streven bij het licht, dat zij ontstoken hebben, dromen zelfs van een staat zonder gezinnen, van een samenleving, zoals sommige geleerden beweren, dat in het „hordetijdperk" zou hebben bestaan.

Natuurlijk zijn er wel hier en daar, en op verschillende tijden, horden geweest — troepen menselijke zwervers, die het gezinsverband niet kenden — maar een hordetijdperk tijdens hetwelk de gehele mensheid „profiteerde" van de meest ongebonden vrijheid op geslachtelijk gebied, heeft, gelukkig, nooit bestaan.

Bij het licht dat de Franse revolutie ontstak, doofde men de godslampen en bovendien het licht, dat de christelijke dogma's en de christelijke zedeleer over de volken uitstraalde. Sedert wandelde men verder bij het schijnsel van dat revolutionnaire dwaallicht, steeds verder afdwalend naar de duisternissen en de schaduwen des doods.

Langzaam maar zeker werd de echtscheiding bij welhaast alle volken, buiten de christelijke millieus, gemeengoed en in de laatste halve eeuw volgde daarop de kinderbeperking bij de gehuwden.

De ontstellende gevolgen van beide practijken hebben in onze dagen zulke afmetingen aangenomen, dat de leiders der volken eindelijk beginnen te beseffen, naar welke afgrond men op weg is. Het liberale Frankrijk, het socialistische Zweden, het fascistische Italië en het nationaal-socialistische Duitsland zijn het op dit punt volkomen met elkaar eens — men zal de weg terug moeten gaan!

Men zal de weg terug moeten gaan, willen deze staten aan de dreigende ondergang ontkomen. In alle vier staten neemt men maatregelen of bereidt men ze voor, om het volk op de noodlottige weg, die dwaalleraars het deden inslaan, rechtsomkeer te doen maken. Ook in Italië, ondanks het katholieke cachet, dat dit land nog heeft. In Piemont zijn de geboortecijfers lager dan die van Engeland, die nog weer lager dan die van Frankrijk! Dat Italië toch nog redelijk hoge geboortecijfers heeft, dankt het uitsluitend aan de grote geboorte-overschotten in de zuidelijke provincies.

De grote internationale pers liet dit verheugende feit uit Duitsland wel weer stilzwijgend voorbij gaan. Voor haar kan natuurlijk uit Nazidom nooit iets goeds komen. Bovendien beschouwt deze liberale, rose of rode pers de Nazi-maatregel op het gebied der huwelijkswetgeving natuurlijk heelmaal niet als iets goeds. Wij christenen wel. En daarom mogen wij er ons over verheugen, al gebiedt een wijze voorzichtigheid ons te zeggen: „Een zwaluw maakt nog geen lente."

BUITENLAND.

Het Heuglijk verschil tussen Barcelona Berchtesgaden.

Het orgaan van de Duitse Staatskerk, de zogenaamde belijdeniskerk. „Junge Kirche" genaamd, bericht dat in een ledenvergadering van de Duitse Geloofsbeweging in Hannover de vraag werd gesteld: „Wat moet er van al de bestaande kerken worden, wanneer het geslacht, dat thans nog aan het Christendom vasthoudt zal zijn uitgestorven?" De spreker, de leider van de afdeling Beieren dr. Hammerbacher, antwoordde: „alle kerkgebouwen, die waarde hebben, zal men natuurlijk in stand houden. Zij zullen worden gebruikt voor de wijdingsbijeenkomsten van het Duitse volk natuurlijk nadat alle christelijke symbolen zijn verwijderd. Maar veel waardeloze kerken zal men afbreken."

Adverteer in de Amigoe.

NEDERLAND.

DE BEKERING VAN MINISTER SLOTEMAKER DE BRUÏNE.

„Ons Noorden" schrijft:

Toen onlangs in een vacature van inspecteur bij het middelbaar onderwijs iemand benoemd moest worden, werd een katholiek door minister Slotemaker gepasseerd, niettegenstaande de kath. solicitant de beste papieren had en de achterstelling der katholieken hier groot was. Er werd toen een christelijk historische benoemd, ofschoon deze groep onder de 5 inspecteurs reeds twee leden telde.

Daarna bij de samenstelling van de examencommissie voor de paedagogiek, bleek ook opnieuw, hoe minister Slotemaker de katholieke paedagogen, eenvoudig negeerde.

Maar de heer minister van Onderwijs schijnt wel radicaal bekeerd te zijn. Men heeft het in ons blad van gisteren kunnen lezen, in de commissie welke Zijn Exellentie zal moeten adviseren, in hoeverre hij de arbeid van zijn ambtsvoorganger op het terrein van de vereenvoudiging van onze schrijftaal zal kunnen afbreken, heeft de heer Slotemaker van de drie leden, niet minder dan twee katholieken benoemd en nog wel twee priesters. En een van hen nog wel een Jezuiet, 'ie zelfs benoemd tot voorzitter.

De verroomsing van het departement van Onderwijs neemt wel afschrikwekkende vormen aan. Daar is het beleid van de crypto-katholieken heer Marchant nog niets bij geweest.

De heren Kersten en Lingbeek moet wel een koude rilling over de leden gegaan zijn, toen ze de samenstelling van deze commissie lazen.

Het op die wijze samenrotten van de christelijk historische heer Slotemaker, nog wel candidaat op de Kamerlijst, zal de partij van Jhr. de Geer nog wel eens stemmen kunnen kosten.

Overigens komen de heren Kersten en Lingbeek wel in een moeilijk parket. Zij waren vlak weg tegen de spelling van de heer Marchant, toen achteraf bleek, dat deze uit een Roomse koker kwam, zoals de heer Kersten beweerde.

Maar nu dreigt die nieuwe spelling de hals om te worden gedraaid, door een commissie, waarvan de meerderheid in handen is van twee Roomse geestelijken onder leiding van een Jezuiet.

Welke spelling moeten nu straks de heren Kersten en Lingbeek gaan schrijven?

De oude-nieuwe roomse spelling Marchant? Of de nieuwe oude roomse spelling van van Ginneken en Schrijnen?

Dat wordt wel een puzzle voor deze heren en waarschijnlijk, dat ze nu helemaal niet meer wensen te schrijven, zoals wijlen de heer Tideman indertijd geen broek meer wenste te dragen, toen hij er achter was gekomen, dat in elke broek een kruis zat.

Overigens van de heer Slotemaker wel een prachtige zet op het politieke schaakbord. Het is bijna een meesterstukje, zoals hij de katholieken hier tegen elkaar uitspeelt.

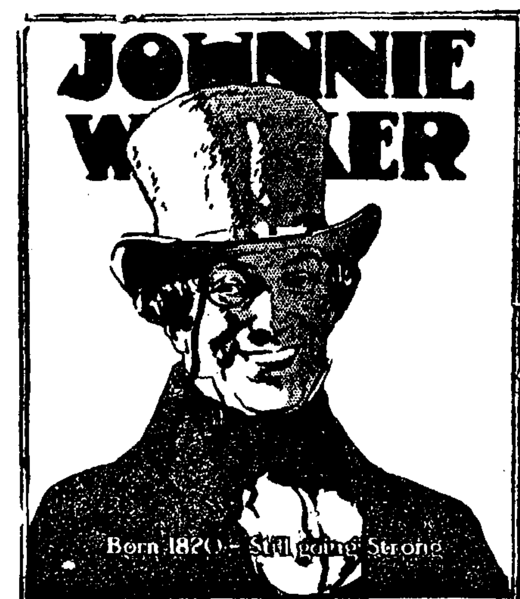
Een bekend staatman heeft onlangs gezegd, dat hij aan elke bekering grote waarde hecht, maar het tijdstip „waarop" was hem niet onverschillig.

Wij vrezen, dat de pro-Roomse bekering van de heer Slotemaker, gezien het tijdstip en het verband er van, een groot deel van de betekenis er aan ontneemt.

En dat, wanneer hij de katholieken tegen elkaar heeft uitgespeeld, van zijn bekering niet veel waardevols meer overblijft.

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS
Agenten.

CURACAO.

HEINEKENS BIER-BEKER.

S.U.B.T. versus JONG HOLLAND 2—1.

Maandagmiddag had op het feestelijk versierde terrein Mundo Nobo de eindwedstrijd plaats om de Heineken's Beker.

Deze wedstrijd werd door S.U.B.T. gewonnen met 2—1.

Na beëindiging van het spel, traden de spelers naar voren en sprak de Voorzitter van de C.V.B. de Heer Mr. L. C. Kwartsz ongeveer als volgt:

„Ik heb met genoegen de wedstrijd van deze middag gevolgd en heb in gedachten vergelijking gemaakt met de wedstrijden in Holland, die in zachter klimaat en op veel beter ingerichte terreinen gespeeld worden. Ik heb daardoor bewondering gekregen voor Uw doorzettingsvermogen. Voetbalspel geeft vaak aanleiding tot verruwing, doch ik hoop dat U zo veel mogelijk sportief optreedt, ook in de toekomst.

Deze wedstrijd, die gespeeld werd om de Heineken's beker is dus ten einde en ik heet hier de vertegenwoordiger van de firma Mensing & Co, als agenten van de Heineken's Brouwerij gaarne welkom en verzoek hem het woord te willen nemen."

De Heer J. L. Stoit Dijck als vertegenwoordiger van de firma Mensing & Co, hield daarna de volgende toespraak:

„Op verzoek van de agenten van de Heineken's Brouwerijen, de firma Mensing & Co, ben ik hier heden middag gekomen om U, Mijnheer de Voorzitter van de C.V.B. de beker te overhandigen, die zoals U weet en ook op de beker kunt zien, verspeeld zou worden, in verband met en ter herinnering aan het huwelijk van H. K. H. Prinses Juliana en Z. K. H. Prins Bernhard, terwijl tevens een elftal penningen ter beschikking gesteld werden. Omstandigheden hebben belet, dit vroeger te doen.

Alle sport moet veredelend werken. Reeds de oude Romeinen spraken van „Mens sana in corpore sano". Een gezonde geest in een gezond lichaam.

En al ben ik, wat mij betreft, van mening, dat een gezonde ziel meer waard is, dan een gezond lichaam, de combinatie van deze twee is niet alleen een persoonlijk, maar ook een gemeenschapsbelang.

Ik moge U verzoeken, Mijnheer de Voorzitter, deze Heineken's Beker en de penningen te willen uitreiken aan de personen, die ze verdiend hebben.

Na deze toespraak dankte de Voorzitter van de C.V.B. de vertegenwoordiger van de H.B.M. voor zijn woorden en drukte zijn spijt uit, dat door bijzondere omstandigheden deze beker niet verspeeld is kunnen worden, tijdens de feestdagen, ter gelegenheid van het huwelijk van H. K. H. Prinses Juliana en Prins Bernhard en verzocht de dank van het Bestuur van de C.V.B. wel te willen overbrengen.

Hierna volgde de uitreiking van de beker aan het winnende team, terwijl de gedenkpenningen werden uitgereikt aan de spelers van Jong Holland.

Vermelding verdient voorts nog, dat aan de toeschouwers een spiegeltje uitgereikt werd, waarop de beeltenissen van het Koninklijk Bruidspaar en de woorden „Leve het jonge paar. Aangeboden door de Heineken's Brouwerijen."

(Ingezonden).

Cur. Ver. v. Hoedenvlechtsters.

In dank ontvingen wij het gedenkboek dat in dankbare en waarderende herinnering is opgedragen aan de Wel. Ed. Gestr. Heer H. J. Cohen Henriquez door de leden en oud-leden van de Ver. „Arbeid Adelt".

Dit gedenkboek heeft zijn oorsprong in een der besluiten van de Algem. ledenvergadering van 4 April 1934 waarbij ook het besluit viel om de vereniging op te heffen en we kunnen dit besluit om althans in een gedenkboek de gedachtenis aan de Vereniging te bewaren, niet anders als toejuichen en waarderen. Ook de opzet daartoe, welke in handen was van den Heer Rustige mag als volkomen geslaagd beschouwd worden.

Het werk is kloek uitgegeven, met vele en mooie illustraties versierd beschrift in 56 bladzijden de Curaçaose vereniging en geeft verder enige algemene opmerkingen over de Curaçaose hoedenvlechterij.

Een bijzondere ereplaats wordt zeer terecht gegeven aan den Heer H. J. Cohen Henriquez die tegen vele officiële adviezen in, zijn arbeid voor de Vereniging heeft doorgezet; deze heeft opgericht en bewezen heeft dat een hoedenvlechterij op Curaçao op cooperatieve grondslag bestaanbaar is.

Maar ook zijn verschillende medewerkers worden in het gedenkboek niet vergeten.

De verbetering van Curacaos economische positie was een oorzaak dat het hoedenvlechten zeer achteruitging omdat men op andere wijze betere verdiensten kon verkrijgen. De hoedenvlechtrij is echter vele jaren een weldaad geweest voor deze bevolking.

En zeer terecht zegt het slotwoord van het gedenkschrift:

„Het is zeer goed mogelijk, dat in de toekomst de bevolking zich opnieuw op grote schaal zal moeten toeleggen op het vlechten van hoeden.

Te hopen is het niet, maar de kans daartoe bestaat en daarom verdient het aanbeveling, dat de beginselen van het vlechten niet verloren gaan, dat er gelegenheid blijft bestaan om het vlechten van hoeden te leren.

Zo gezien heeft de „proeve van bekwaamheid" afgelegd door de Ver. „Arbeid adelt" meer dan historische betekenis."

Koninklijke boodschappenjongens. Een troep Londense Districts loopjongens hadden de plicht in de Westminster Abdij te Londen bij de Kroning te wachten op de bevelen van de gasten om mogelijke boodschappen voor hen toe doen.

West-Indische Gids. (April).

Het laatste nummer van de 18e jaargang van dit tijdschrift bevat een artikel van Mr. B. de Gaay Fortman „Pamfletten over Curaçao", verder de Kroniek over Suriname en Curaçao en Bibliographie.

Goede reis.

Met het ss. Cottica vertrok Maandag via New York naar Europa de Heer en Mevrouw Ellis-Bartels en kinderen. Over 5maanden hoopt de familie weer in Curaçao terug te zijn.

Diefstal.

Door den 30-jarigen T.werd aangifte bij de Politie gedaan van diefstal van een z.g. radio lampen-tester.

Door den 45-jarigen B. werd bij de politie aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door den 38-jarigen koopman G. werd bij de politie aangifte gedaan van diefstal van ruim veertig gulden uit zijn winkel, gelegen aan de De Ruyterkade alhier. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Verduistering.

De 47-jarige koopman W. heeft bij de politie aangifte gedaan van verduistering te zijnen nadele van een vrij groot geldsbedrag. In verband hiermede is door de Politie aangehouden, de 39-jarige vrouw L. Zij bekende het feit en zeide met bedoeld geld haar schulden te hebben betaald. Onder aanzegging van proces-verbaal is zij op vrije voeten gesteld.

Inbraak.

In de nacht van 13 op 14 Mei 1937, heeft een nog onbekende dader ingebroken in de drukkerij van „La Prensa" alhier. Bij controle bleek niets vermist te zijn.

Proces-verbaal wegens bedreiging.

Wegens bedreiging is door de politie proces-verbaal opgemaakt tegen de 28-rarige varensgezel M.

Poging tot diefstal.

Als verdacht van poging tot diefstal van een electrisch autoklokje uit een auto op de werf Mathew is door de politie aangehouden de 22-jarige bus-chauffeur H. en de 13-jarige jongen L. Zij bekenden de bedoeling te hebben gehad om bedoeld klokje te stelen. Onder aanzegging van een proces-verbaal zijn beiden op vrije voeten gesteld.

Vrijheidsberoving.

Tegen den 25-jarigen bus-chauffeur is door de Politie proces-verbaal opgemaakt wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving van een vrouw. Hij had deze vrouw tegen haar wil naar een andere plaats vrvoerd als door haar opgegeven en had haar niet uit de bus gelaten toen zij zulks aan hem kenbaar maakte. H. bekende het feit te hebben gepleegd en is onder aanzegging van proces-verbaal op vrije voeten gesteld.

Spaarbankboekje ontvreemd.

Zekere D. heeft bij de politie aangitfe gedaan, dat uit zijn woning een spaarbankboekje met een tegoed van *f* 80.— is ontvreemd. Bij informatie bleek hem dat het tegoed op het boekje reeds in het begin der vorige maand was gelicht. Deze zaak is in onderzoek.

K
K R O
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag 23 Mei.

1. Gramofoonmuziek.
2. „Voor God" door Prof. Dr. A. Steger.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

BOOT-VLIEGTUIGVERBINDING INDIE—NEDERLAND.

Samenwerking tussen scheepvaart en luchtvaart.

Het streven naar versnelling van de verbinding tussen Indië en het moederland komt andermaal tot uiting door een nieuwe wijze van samenwerking tussen de Stoomvaart Maatschappij Nederland en de Rotterdamse Lloyd enerzijds en de K.L.M. anderzijds. In gemeenschappelijk overleg hebben de bovengenoemde verkeersondernemingen gedurende de laatste jaren proeven met een organisatie genomen, welke ten doel heeft repatriërenden, die zich te Genua en Marseille ontschepen, in de gelegenheid te stellen op de snelste wijze, per vliegtuig, Nederland of hun bestemming in andere landen van Europa te bereiken.

Thans is een definitieve regeling getroffen. De administrateurs aan boord der mailboten zijn uitgerust met volledige gegevens omtrent de luchtlijnen Rome-Milaan-Frankfort-Amsterdam, geëxploiteerd door de K.L.M., de Deutse Lufthansa en de Avioolinee en Marseille - Lyon - Parijs - Brussel - Rotterdam-Amsterdam, welke tot Parijs door de Air France gezamenlijk onderhouden wordt.

Plaatsreservering geschiedt bij de administrateurs, die bovendien terstond reisbiljetten kunnen afgeven naar alle Europese bestemmingen. Op zee worden de reserveringen per radio aan Genua en Marseille doorgeseind. De mailschepen komen zo vroegtijdig voor de wal, dat er steeds een goede aansluiting is op de vertrekkende vliegtuigen. Te Genua wordt gebruik gemaakt van een onmiddellijke aansluitende trein, naar Milaan, waar de reizigers een vertegenwoordiger van de K.L.M. vinden, die hen naar het vliegveld Taliedo brengt.

Van het vliegveld Marseille, waarheen de pasagiers per auto vervoerd worden, bestaan twee diensten, een ochtendverbinding, welke om 9.30 uur en een middagverbinding, welke om 13.50 uur vertrekt Deze machines bereiken Parijs om resp. 12.45 uur en 17.00 uur, Rotterdam om resp. 15.55 uur en 22.55 uur en Amsterdam om 16.25 uur en 23.25 uur.

Soorten van Katholieken.

Goede en slechte.

Ook als iemand zondigt, kan hij katholiek blijven. — Het is een oude, maar nooit helemaal afgestorven ketterij, die de Kerk beschouwt als een verzameling van heiligen, waar voor zondaars geen plaats is. Christus heeft zijn Kerk anders beschreven. Zij was gelijk aan een akker, waar ook onkruid groeide, aan een visnet, waar allerhande soorten vissen mee gevangen werden, er waren wijze en dwaze maagden, die opgingen naar het bruiloftsfeest. En Christus dit voorziende, gaf middelen aan ter verbetering. Als uw broeder tegen u gezondigd heeft en een persoonlijke vermaning helpt niet, noch een vermaning onder twee getuigen: „zeg het tegen de Kerk." De Apostelen handelden al evenzeer: ze berispten de slechte ledematen, maar erkenden ze toch als lid. — Daarom bewijst dan ook op zich het verkeerd gedrag der gelovigen nog niets tegen de Kerk, tenzij men daarbij zou kunnen aantonen, dat dit wangedrag door de Kerk bevolen of zelfs maar goedgekeurd werd. Trouwens hoe zou onze Kerk zichtbaar kunnen zijn, wanneer het lidmaatschap afhankelijk gesteld werd van een onzichtbare voorwaarde: want of een mens goed of slecht is, kan alleen door God beslist worden. Wij mensen hebben daar zelfs niet over te oordelen. Zodoende is dus ieder, die gedoopt werd, lid van de Kerk, zolang hij dat lidmaatschap niet prijs gaf door een openbare afval of door zich openlijk aan te sluiten bij een ketterij of door zich openlijk los te maken van het kerkelijk gezag of van de kerkelijke gemeenschap (scheurmakers).

Het is eigenlijk een treffende, ook wel weemoedige gedachte: dat leger van uitverkorenen, voor wie de wet der volmaaktheid geldt, die met hun Hoofd Christus verbonden zijn en dagelijks zijn goddelijke stroomgeving ervaren, en die toch zo schijnbaar ordeloos en tuchteloos oprukken naar het hemels Jeruzalem. Ze worden omjouwd door zichtbare en onzichtbare vijanden en ze slenteren zorgeloos langs de gevaarlijkste wegen. Nu en dan zwerft er een enkele, soms een hele groep weg uit de heilige slaglinie, maar aan het eind van de weg is de smalle deur van de goede dood. Daar staat Christus zelf. Wee degene, die niet daar de grens van het Andere Leven overtrekt. Aan de poort van de hel houdt het Rijk van Christus op.

Die ervan profiteren en die er mee colpolteren

Er zijn er, die zich hun Katholiek geloof vooral herinneren, als er profijt aan verbonden is. Ze dragen hun vroomheid vooruit, als er gegeven wordt. Ze vertellen van hun degelijkheid en steken de hand uit naar een aalmoes of een mooie baan, die door een geestelijke te vergeven is. Als ze in de spreekkamer van pastorie of klooster verschijnen, begint het gesprek meestal met een beschrijving van de slechte wereld en het gering getal der uitverkoren, maar Goddank, die daar aan tafel zit, schaamt zich niet om eerlijk te getuigen, hoe vroom hij is. Na dit voorspel is er ruimte om te komen op beroerde financiële toestanden, op een offerte van een zeer goedkoop en uitmuntend artikel, op het goede woord dat de geestelijke zou kunnen spreken, opdat ondergetekende het vacante baantje kan betrekken.

Anderen zijn er, die hun geloof als een colportage artikel hanteren en vooral bezorgd zijn dat anderen goed leven. Hun eerste zorg gaat naar de priesters en de kloosters uit. Heilige verontwaardiging bezielt hun, als ze tot hun uiterlijke spijt maar tot hun innerlijk genoegen vertellen moeten, hoe daar ook al het bederf is doorgedrongen. Zij zijn als die barbiers met kale schedel, die anderen haargroeimiddelen aanprijzen. Zijn ze rijk, dat gaat niets hun zo ter harte, dan dat de armen heilig tevreden zouden zijn met hun lot en eindelijk eens beseffen leerden hoe evangelisch gelukkig hun armoede is; zijn ze arm, dan branden ze van heilige ergernis, over hun rijke geloofsgenoten, die zo slecht de heilige naastenliefde beoefenen en zo weinig haast maken met het uitdelen van overtollige rijkdom; zijn ze intellectueel, dan ontdekt hun scherp verstand overal de tekortkomingen van het openbaar Katholicisme en voorspelt somber de ondergang van de kerk, als er niet spoedig verandering komt; de vroomheid van de R. K. S. gaat hun voorlopig meer ter harte dan die van hun eigen ziel en ze ergeren zich meer aan lichtzinnige reclame in katholieke bladen dan aan al te luchtige kleding in hun omgeving. Zij lezen slechte boeken om u met verontwaardiging te schetsen hoe gevaarlijk dergelijke geschriften voor de doorsnee-lezer zijn en bezoeken verdachte films om zeker te weten, hoe slap de katholieke filmkeuring is. Ze verwachten meer van een krachtige motie of een kranig tijdschriftartikel dan van een vurige H. Communie en ze prijzen het eenvoudige vrome volk, zonder zich met zijn eenvoudige devotie praktijken in te laten.

Die het verengen en die het verruimen.

Er zijn er die de vroomheid doen bestaan in lange mondgebeden en zich overigens aan Gods H. Geboden, speciaal die over kwaadspreken, achterdocht en laster weinig gelegen laten liggen. Ze zijn gul met hun gebed, maar gierig met hun geld en beloven liever een H. Communie dan een munstuk. Voor anderen bestaat heel de zedelijkheid in het onderhoud van het zesde gebod. Het ganse terrein daaromheen hebben ze zorgvuldig afgezet en zolang er op dit gebied niets gebeurd, is God wel tevreden, denken ze. Zij begrijpen niet, hoe Jezus vriendelijk kan zijn tegen een gevallen vrouw maar bitter tegen de Pharizeërs. Anderen zijn altijd in de weer met goede werken en er is geen charitatieve instelling, die vergeefs een beroep op ze doet. Ze zwoegen voor de goed zaak, maar vergeten te bidden. Dit is heel jammer, want hier ontmoet men soms edele zielen, die al hun energie opteren en toch geestelijk zo weinig statuur hebben en met een verschrompelde ziel rondgaan, omdat er geen stilte is en Gods stem niet wordt gehoord.

Er zijn er, die eens in het jaar biechten en eerlijk bekennen niets gedaan te hebben — die overal aan meedoen en Christus waarschuwing over de wereld blijkbaar nooit gehoord hebben; de voorstanders zijn van een ruim en vrolijk christendom en u toevertrouwden als laatste woord van hun visie op God, dat Hij geen erwtenteller is; die er zeker van zijn, dat God over hen tevreden is en de poort al open houdt om een kind, dat nooit aan Hem dacht, hartelijk te ontvangen. Ze vinden de Zondag een heerlijke uitgangsdag, maar vervelen zich in de Mis, die ze dan ook aan begin en eind besnoeien. Ze houden geen Advent, maar vieren uitbundig Kerstmis; ze vasten niet, wel bereiden ze er zich op voor met carnaval en rusten ervan uit op Mi-Carême. Zij begrijpen dan ook niet, waarom het Katholieke geloof zo veeleisend genoemd wordt en de lieve Heer zichzelf jaloers noemt.

Wijzelf.

Wat een verrassingen wachten ons nog op de oordeelsdag, als we eindelijk zien zullen. God zij ons barmhartig! Een troost hebben we: de stille stem van ons geweten kan ons niet bedriegen, op het moment, dat we ernstig zoeken naar Gods H. Wil en zorgen, dat die moge geschieden ook aan ons, want die de wil van de Vader doet, is een kind van God, een broer of zuster van Jezus en een erfgenaam des Hemels.

Napoleon Vrijmetselaar.

Tot nog toe was er slechts één verslag n.l. van de vergadering die door de Loge „La Parfaite Union" in Grenoble gehouden werd, bij gelegenheid van de plechtige inwijding van een Borstbeeld van de keizer aller Fransen, waaruit bleek dat Napoleon lid was van de Vrijmetselarij. Thans is volgens de „Tijd" in Parijs een nieuwe brochure opgedient, die door het Groot-Oosten van Italië was uitgegeven en waarin rapport wordt uitgebracht op de activiteit, die de Loge ontwikkeld had bij de geboorte van de Koning van Rome.

„Deze arbeid", zo staat er in de brochure, „is opgedragen aan de Koning van Rome, de eerstgeborene van de machtige broeder Napoleon van het Groot-Oosten van Italië op de Dertiende van de Derde maand van het jaar van het waarachtige Licht 5811."

Deze opdracht komt ook voor op de titelpagina waar zij tussen zon en maan staat afgebeeld, opdat men het beter zou zien. Verder volgt een uitvoerige beschrijving van de gehouden plechtigheid.

De tempel van Milaan was voor deze gelegenheid bijzonder smaakvol versierd. Achter de troon van de achtbare Loge-meester kon men het opschrift lezen „Aan de Verheven Lufton Napoleon". Daar „Lufton" in de Moorse taal, „Zoon van een Vrijmetselaar" betekent en deze uitdrukking negen maal in bedoelde brochure voorkomt, kan er wel geen twijfel meer bestaan of Keizer Napoleon behoorde tot de Vrijmetselarij.

Bij deze plechtigheid waren de hoogste regeringsautoriteiten en de voornaamste Logebroeders tegenwoordig; onder meer 32 doorluchte prinsen van het Koninklijk Geheim en 31 Inspecteurs-Inquisiteurs, waaronder de Broeders Luosi, minister van Justitie; Di Breme, president van de Senaat; Luini, staatssecretaris; generaal Lechi Teodoro, rechter Pelegatti en vele anderen, die allen, ieder volgens zijn rang, hun plaatsen hadden ingenomen.

De leiding bij deze Rituele Ceremoniën berustte bij de voorzitter Broeder Solfi, de doorluchte prins van het Koninklijk Geheim, die daarbij geassisteerd werd door de Broeders Bellerio, procureurgeneraal bij het hof van Beroep te Milaan, Corvini en Ferrante Piantanida 33.

Ook de vrijmetselaarsloges te Milaan „Reale Eugenio", „Reale Gioseffina", „Reale Augusta" en „Imperial Carolina", allemaal namen die aan Bonaparte doen denken, hadden hun afgezanten naar de plechtigheden gezonden.

Toen allen in vergadering bijeen waren, verscheen Broeder Capelio, vergezeld van verschillende Souvereine Hoofdinspecteurs 33, vertegenwoordigende de verheven Grootmeester en de Groot-Commandeur van de orde der Vrijmetselaren in Italië, waarvoor destijds niemand minder fungeerde dan Broeder Eugène Bonaparte, Onderkoning en aangenomen zoon van de keizer der Fransen; toen kon de plechtigheid een aanvang nemen.

Op de agenda stond als eerste punt een motie om de geboorte van de Koning van Rome te vieren, de eerstgeborene van Napoleon, „onze Broeder en Beschermheer van de Orde der Vrijmetselaren in Frankrijk en Italië."

Het tweede punt betrof de huldiging van de Eerstgeborene van „de machtigste en verdienstvolle Broeder der Vrijmetselaarsorde."

Na het gebruikelijk liefdemaal werd een toast uitgebracht op de gezondheid van de „machtigste Broeder der hele Vrijmetselaarswereld, op de keizerin, zijn verheven gemalin en op Prins Lufton, hun voortreffelijke zoon."

Daar bij deze plechtige ceremonie zowel de familie Bonaparte als het Koninkrijk Italië vertegenwoordigd was, is het nauwelijks aan te nemen dat het Groot-Oosten van Italië het gewaagd zou hebben de keizer aller Fransen de titel van Vrijmetselaar te geven, wanneer hij deze reeds niet tevoren zou hebben bezeten.

Het historisch feit dat Napeleon vrijmetselaar was valt thans niet meer te ontkennen.

HET ENE GESPUIS VECHT TEGEN HET ANDERE.

GROTE STRIJD IN DE NATUUR.
Parasieten verdelgen elkaar.
Als het evenwicht in de natuur verbroken wordt.

Als de mens door de natuur wandelt, dan vermoedt hij meestal niet, dat op de aarde om hem heen een harde strijd wordt gestreden. In dezelfde zonneschijn, waardoor de zaden en vruchten groeien en rijpen, ontstaan van uur tot uur hele legioenen gevleugde, schadelijke insecten, maden en rupsen, zonder tal, voorzien van angels of stekels en bijtende mondwerktuigen, die alle gereed staan met ware vernielingswoede op het groeiende en bloeiende plantenleven aan te vallen. Tegelijk ontstaan andere legioenen, die onverzadiglijk onder de schadelijke insecten huishouden en hen met het recht van de sterkste zonder erbarmen verslinden.

Zouden er geen sluipwespen bestaan, die hun eieren in het vraatzuchtige lichaam der rupsen leggen, dan zouden we waarschijnlijk geen blad meer aan de bomen vinden.

Waren er geen nijvere mieren, die vanuit hun nest een oppervlakte van rond 1000 M^2, grondiger van insecten zuiveren, dan vliegtuigen met gifgas het ooit kunnen doen, dan zouden vele bossen reeds lang aan vraatzuchtige insecten ten offer zijn gevallen.

Het ene gespuis wordt steeds door het andere verdelgd, en voor de rest zorgen de zangvogels. Honderd paar zwaluwen, die in een dorp nestelen verdelgen in de loop van de zomer 60 millioen insecten.

Men denke verder eens aan de vele millioenen zangvogels, die billioenen insecten verdelgen en daarbij slechts een zeer klein aandeel hebben in de grote strijd, die de genade noch verwonding kent, doch slechts de dood.

Men heeft hier een maatstaf voor de reusachtige moordpartij, die steeds maar door in de natuur plaats vindt zonder dat de mens daar een werkzaam deel in heeft.

Komt het in een jaar voor, dat een der vijanden van een zeer schadelijk insect in niet voldoende aantal aanwezig is, dan krijgt dadelijk het desbetreffende ongedierte in zo grote mate de overhand, dat het de mensen dwingt in te grijpen.

Een historisch voorbeeld hiervan heeft Amerika ons te zien geven, een voorbeeld, dat tevens duidelijk in het licht stelt, hoe weinig de mens vermag, als hij moedwillig in het grote natuurproces ingrijpt.

In 1868 namelijk bracht de Zwitser Trouvelot verscheidene zijderupsen naar Massachusetts, om een nieuwe kruising van zijderupsen te telen. Deze poging mislukte weliswaar, maar vele rupsen kregen daardoor de vrijheid en spoedig daarop vertoonden zich in de naburige bomen welke zich jaarlijks uitbreidde, vreemdsoortige, grote, harige rupsen, die zonder aanvallers konden gedijen, omdat op deze vreemde bodem hun natuurlijke vijanden, die anders hun ontwikkeling zouden hebben geremd, ontbraken.

Ten overvloede was het jaar 1888 een uitgesproken rupsenjaar. Toen nu de vrijgelaten rupsen op de kaalgevreten bomen en struiken geen voedsel meer vonden, marcheerden zij in brede colonnes door de straten. De mensen waadden in rupsen. Vertwijfeld trachtte zij dit ongedierte te verdelgen, doodden wat zij konden, gingen zelfs met stoomwalsen en sneeuwploegen de vijand te lijf, zonder noemenswaardig resultaat e bereiken.

Eindelijk in 1915, toen reeds 600.000 M^2 door dt ongedierte bezocht werd, haalde men de koekoek uit Europa en tenslotte als zwaar geschut de rupsenvlieg, die gezamenlijk in korte tijd de overwinning op de rupsen behaalden. Zo hielp de wetenschap de natuurlijke vijanden opsporen, teneinde de oogst voor algehele vernietiging te behoeden.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Alcoholgebruikende autobestuurders en (doodelijke) ongelukken zijn onafscheidelijk, want veiligheid eischt nuchterheid! - Bezint, voor gij begint. —

Bij snelverkeer geen alco...

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.
Groep Nederlandsche Antillen.
Biscoopvoorstelling voor Kinderen.
Vrijdag 21 Mei a.s. in „ROXY". Aanvang 5 uur n.m.
VERTOONING DER ROLPRENTEN
No. 1. Het lied van Isar (Geluidsnatuur opname.)
No. 2. Interessante kiekjes van overal.
No. 3. De Vliegende Hollander (Muzikale film uit de gelijknamige Opera.
No. 4. De Gelaarsde Kat (Sprookje) Geluidsfilm.
No. 5. Nederlandsch Nieuws.
Toegangsprijzen

voor kinderen	Balcon f. 0.30,	Beneden 0.15
voor volwassenen	„ 0.50,	„ 0.30

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De staking der Londense buschauffeurs duurt voort, en men vreest voor sympathiestakingen van andere verkeersbedrijven.

Viscount Snowden, stierf op 73-jarige leeftijd. De arbeidersleider ving zijn leven aan als gewoon burger. Hij trad in 1889 in de civiele dienst. Snowden diende als Kanselier van de schatkist in 1922 en in 1927 keerde hij naar die post terug tot 1929.

Over de gezondheidstoestand des Pausen wordt uit het Vaticaan bericht, dat men er zich wel bezorgd over maakt. Verontrustend is echter de toestand niet.

De koning en konigin van Italië brengen een bezoek aan Budapest.

In Bordeaux is een havenstaking uitgebroken in Parijs een kapperstaking.

UIT NEDERLAND.

H. M. Java vertrok naar de vlootrevue in Spithead, onder commando van overste van Staveren. Aan boord bevindt zich ook de Vice admiraal Kruys.

De studiecommissie, die indertijd door de minister ingesteld werd, om een onderzoek naar de mogelijkheden van televisie in te stellen, verklaarde in haar rapport dat zij tot het inzicht is gekomen dat thans is om op bescheiden schaal experimentele televisie uitzendingen voor te bereiden. Indien Minister de Wilde met deze mening instemt, zal de wijze waarop een televisiedienst ingericht moeten worden nader bescheiden worden.

Het Prinselijk Paar bezocht de kerkdienst te Sandringham, in de namiddag toefden de Prinses en de Prins in de Koninklijke tuinen rond het kasteel te Sandringham. Zij vertoefden toen in gezelschap van Koningin Maud van Noorwegen.

De Portugeese regering heeft de K.L.M. toestemming verleend om gebruik te maken van de vliegvelden bij Lissabon en Porto Praia op de Kaap Verdische eilanden, teneinde een luchtverbinding met de Nederlandse eilanden in West Indië tot stand te brengen.

In de laatste 11 dagen waren 16 Spaanse of Russische schepen met munitie door de Dardanellen. 17 keerden er weer terug.

De Hertog van Windsor zal 3 Juni met Mrs. Simpson in het huwelijk treden.

In Nederl. Ind. hadden 2 legervliegtuigongelukken plaats. Bij een werd de Sergeant-piloot gedood.

Te Alphen aan de Rijn geraakte een auto met 6 N.S.B.-ers te water. Allen verdronken.

De nieuwe vliegtuigen van de K.L.M. in West Indië zullen gedoopt worden Parkiet en Tropial.

Te Utrecht werd een zuiver Godsdienstige Kathol. landdag gehouden, waar als sprekers optraden Baron v. Wijnbergen, Prof. Brom en Prof Weve O.P. Er waren 12.000 bezoekers.

SPORT.

Kampioenschap van Nederland Ajax-Be Quick 2—1; Feyenoord-Goahead 2-0; Verdere wedstrijden Hilversum-RCH 7-4; Friesland-Heerenveen 2—2 (onder protest van Friesland).

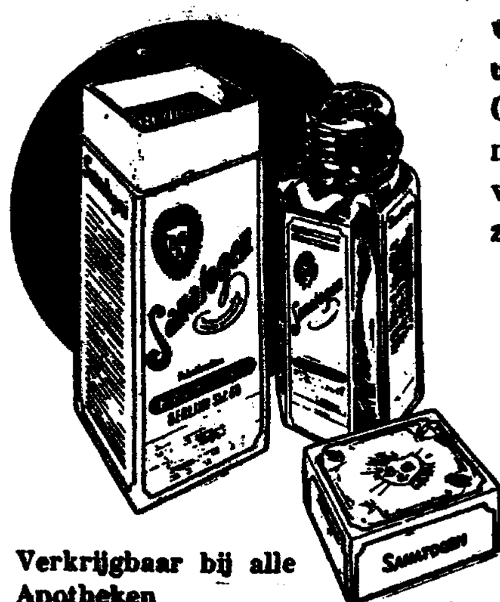
Moe- en loomheid verdwenen.

„In het kort kan ik zeggen, dat Sanatogen mij er boven op heeft geholpen. Die ontzettende moe- en loomheid 's ochtends bij het opstaan is totaal verdwenen. Mijn kleur is aanmerkelijk beter geworden en ik mocht een goede gewichtsvermeerdering waarnemen."

De Heer G. H. T. te A.

Nieuwe Levenskracht ook voor U

Doe zooals die tienduizenden vóór U, die hun vermoeidheid en zwakte zagen verdwijnen na het gebruik van Sanatogen en weer door en door gezonde menschen werden. Dit is verklaarbaar, want Sanatogen vult de uitgeputte lichaamscellen met nieuwe levenskracht. Ga nog vandaag een busje halen om die slapte en vermoeidheid te verdrijven. Tot Uw verbazing zult ge dan weldra bemerken, dat ge weer even flink als vroeger zijt geworden.

SANATOGEN

HET ZENUWSTERKEND VOEDSEL

Verkrijgbaar bij alle Apotheken

UITZENDINGEN VAN DE CUROM.

Woensdag 19 Mei 1937.

7.00—7.45

Opening, Wilhelmus.

7.03—7.45

Forellen-Quintett A-dur Franz Schubert.

7.45—8.20

Vocaal programma.

1. Schlaf' ein, mein Kind, schlaf' ein.
2. Schlaf' ein, mein Blond-Engelein gezongen door Erna Sack, sopraan met orkestbegeleiding.
3. Pardon, Madame.
4. Good Night, gezongen door Richard Tauber met orkest.
5. Ich liebe dich — Grieg.
6. Feldeinsamkeit — Branhms, Gezongen door Karl Schmitt-Walter met pianobegeleiding.
7. Frühlingsstimmen - Walzer - Strauss.
8. Draussen in Sievering blüht schon der Flieder, gezongen door Erna Sack met orkest.

8.20—9.00

Dansmuziek.

1. Alone - Slowfox
2. Goody Goody - Fox trot, Teddy Stauffer met orkest.
3. Cross Patch - Fox trot.
4. On the Beach at Bali Bali, Teddy Stauffer en orkest.
5. It is true what they say about Dixie - Fox trot.
6. Robins and Roses - fox trot, Teddy Stauffer en Orkest.
7. Allotria - Piano potpourri door Peter Kreuder.
8. Deel I en II.
9. With plenty of money and you — fox trot.
10. Where the lazy river goes bij — fox trot, Chick Bullock en orkest.
11. Moonlight madness - fox trot.
12. Good Night — wals. Ted Lewis and his band.

9.00 n.m.

Sluiting, Wilhelmus.

Donderdag, 20 Mei 1937.

7.00—7.03

Opening, Wilhelmus.

7.03—7.45.

Zang recital door den Heer P. Pons aan de vleugel begeleid door Mevr. Lotman.

1. Mooi lievertje, loop je het granchtje mee rond — A. Loosjes.
2. But where are you — Irving Berlin (van de film „Follow the Fleet"i
3. Schenk' mir dein herz, heute nacht - Rob. Stolz.

Intermezzo (gramofoonplaten):

Blue Danube Waltz — Merry Widow — Dizzy Fingers.

4. City called heaven (Negro Spiritual) — Hall Johnson.
5. When love is young, Jimmy Mc Hugh
6. You're al I need, Bron. Kaper & Walt. Jurmann.

7.45—8.15.

Programma van de „General Stores" firma T. S. Cuales Gramofoonplaten, Latijns-Amerikaanse muziek van Trio Matamorros:

1. Pin Pon 2. La Gata de Wenceslao 3. Mi Muñequita 4. Regulando el tráfico 5. Como se quiere 6. Mas nunca 7. El cocoye 8. Mientes 9. Cosas del pasado 10. La Cumbancha.

8.15—8.30

Programma van de firma Meyboom:

1. Plaat: Die Hebriden - Fingale Höhle (1e deel)
2. Plaat: Die Hebriden - Fingale Höhle (2e deel).
3. Plaat: Balletmuzik aus des Oper — Die Verkaufte Braut (Berlinder Philarmoniker)
4. Plaat: idem.

8.30—8.35

Programma van de Almacen Universal Plaat: Souvenir.

8.35—9.00.

UCabaret programma:

1. Kleine Melodie [illegible]
2. Die Music spielt gans leise
3. De Bridge Club „Kijk voor je" Gez. door G. Keller met orkest Peter Kreuder.
4. Leentje uit de lange Biezel, Gez. door Louis Davids.
4. My lover is a fisherman.
6. The Gospel Train, Gezongen door Maria Basca.
7. Hof Serenade.
8. Marie Marie, Gez. door Comedian Harmonists.

9.00 n.m.

Sluiting, Wilhelmus.

Vrijdag, 21 Mei 1937.

7.00—7.03

Opening, Wilhelmus.

7.03—8.00

Kinderuurtje o.l.v. Tante Carla.

8.00—9.00.

Dansmuziek.

1. Kitten on the Keys - Russian Rag.
2. Nola, Piano soli door Ivor Moreton & Dave Kaye.
3. Swingtime in the Rockies - foxtrot.
4. Sing, sing sing with a swingfoxtrot Teddy Stauffer en Orkest.
5. Im grünen Kakadu - slowfox.
6. Eine rote Rose - foxtrot. Heinz Wehner en Orkest.
7. Der Mond scheint in mein Kämmerlein - tango.
8. Ein kleiner goldner Ring - tango. Adalbert Lutter en Orkest.
9. Every minute of the hour - foxtrot.
10. Foxtrot potpourri uit de film „Follow the fleet" Teddy Stauffer en Orkest.
11. Dallas Blues.
12. Royal Garden Blues, Ted Lewis en Orkest.
13. Creola-tangs.
14. Monika ich kann dein Lächeln nicht vergessen - tango. Adalbert Lutter en Orkest.
15. Evening Star - foxtrot. Irving Aaronson met Orkest.
16. Japansy - wals, Johnny Hamp's Kentucky Serenaders.
17. Congojas - tango y
18. Piedad - tango Orkest Bianco Bachiba.

9.00 n.m. Sluiting, Wilhelmus.

ST. THARCISIUSGROEP
R. K. Padvindersvereniging
Curaçao.

Momentopnamen uit het vijfdaagse kamp (van 3 tot 8 Mei) van 15 Tweedeklas Verkenners van de St. Tharcisiusgroep. Door de jongens zelf.

Daaibooi.

Op Maandag 3 Mei gingen wij met 15 jongens op een soort Trekkamp. We vertrokken om 8 uur precies van het Troephuis en al zingend gingen we per Hijgend Hert op weg naar Daaibooi. We kwamen daar aan om 9.30 en na een kort bezoek aan de kerk van Willibrord werden orders gegeven aan de P.L's. Onze patrouille, onder leiding van V.V. moest de keuken maken en al gauw waren we aan het aardappelen schillen. De andere patr. ging de tenten opslaan. Toen die klaar waren hielden ze een soort „parade" met borden en lepels voor de keuken. Ze hadden honger. Wat later dan we gedacht hadden hurkten we neer in de eetzaal en smulden we dat het een lust was. Na het [illegible] in de zee. Toen we daarmee klaar waren hadden we verplichte rust. Dat duurde een half uur. Van twee tot half drie hadden we vrij. De meesten van ons gingen voetballen. Na een kwartier kwam de Hop invallen. Hij ging in de goal bij de tegenpartij. Ik zal er maar niet verder over spreken, maar in ieder geval onze partij won met 1—0.........

E. H.

Van Daaibooi naar Soto.

......We sliepen die nacht als rozen. Om vijf uur werden we gewekt. In een ogenblik waren alle jongens op en we holden naar zee om ons te gaan wassen.

Na de inspectie legden we alles in de bus en toen ging het in wandelpas naar de kerk van Willibrord. Voor de H. Mis werd de litanie van Alle Heiligen gebeden (het was de tweede van de Kruisdagen) We gingen die morgen allemaal te Communie. Na de H. Mis ging de Patr. van V.V. naar Daaibooi terug om de tenten af te breken en wij bleven op Willibrord om thee te zetten. Na het ontbijt trokken we zingend te voet naar Soto. De hemel was bewolkt. We legden in drie kwartier 3 km. af. Op een schaduwrijke plek werd even gerust en al spoedig kwam onze bus aangesukkeld. Toen weer verder. Enkele kilometers verder kwam onze Aalmoezenier ons achterop met zijn auto. Deze bracht de Patr. van N. die kookdienst had naar Pannekoek. Daar kookten we rijst en de andere patr. liep door naar Soto, waar ze om goed twaalf uur aankwamen. Toen wij een uur later volgden was het hele kamp al ingericht, ze hadden zelfs een gedeelte van ons werk overgenomen! Het eten smaakte bijzonder goed na die tocht. 's Avonds gezellig kampvuur met enkele gasten... Avondgebed en... onder de wol.

L. N.

De tocht naar Knip.

......Tot na de H. Mis heerste er elke morgen een heerlijke stilte in ons kamp. Je zou het niet geloven van zo'n troep jonge kerels. Ik vond het fijn!!! Met ons Hijgend Hert naar Santa Cruz. En toen te voet naar Knip. Dat was Woensdag, Een fijne tocht. Voorop ging P. met de trom en de Reigers met hun lange benen kwamen helemaal achteraan. Ik zag een konijntje dat door ons lawaai werd opgeschrikt en toen maar vlug aan de haal ging. De Hop vond mooie ezelsporen... Voor de poort van Lagoen rustten we even uit, want het was een hele klimpartij geweest. De Reigers hadden dienst. De Zwaluwen gingen met de Hop een fijn spel spelen. Daarna vertelde de Hop en maakten we enige kampvuurnummers klaar. Toen een seinoefening. De Hop seinde: „Kom we gaan eten want we hebben honger".

Je had die kerels moeten zien lopen!!! De Reigers waren nog niet helemaal klaar. Ze hadden niet genoeg hout. Dat hebben wij even voor hen gehaald. Eindelijk was het eten klaar......

In de kerk van Soto gingen we even O. L. Heer bedanken voor die heerlijke dag. Weer een Verkennersspel, een seinoefening met vijf posten en nog een ander spel. Dat laatste liep helemaal in de war omdat niet alle jongens goed hadden opgelet toen de Hop het uitlegde. 's Avonds kampvuur.

J. M.

GEMENGD NIEUWS.

DE PAUS EN DE POLITIEK.

Er zijn er, die beweren dat Paus en politiek niets met elkaar te maken hebben, en in zekere zin heeft men daarin gelijk.

De Paus is het Hoofd der Kerk en de Kerk is een geestelijke macht, welke zich met de politiek als zodanig niet inlaat.

Volgens de katholieke leer is de Kerk een gemeenschap van mensen, die onder de door Christus gestelde leiding de door Hem geopenbaarde leer belijden en trachten om ook overeenkomstig die leer te leven.

Met politiek als zodanig heeft dat alles niets te maken.

Maar God is de meester van alles en geen enkel gebied is aan de souvereiniteit Gods onttrokken. Ook de bestuurders der volkeren zijn aan Gods rechtsmacht onderworpen en hebben de plicht zich in alles volgens Zijn wetten te gedragen.

Aan Petrus en zijn opvolgers, de Pausen, heeft Christus de opdracht gegeven: „Weid mijne lammeren, weid mijn schapen." (Jo. 21, 15-17). Aan hen is de taak toevertrouwd Gods wetten te handhaven in alle tijden en onder alle volken.

Waar de onderhouding van die wetten wordt onmogelijk gemaakt, waar Gods rechten worden miskend, daar hebben de Pausen niet alleen het recht, maar ook de plicht, hun vermanende stem te verheffen.

Dat hebben de Pausen dan ook immer gedaan. Vaak zijn ze uiterst lankmoedig geweest, zodat sommigen zich zelfs begonnen af te vragen, waarom de Paus zo lang bleef zwijgen. Maar wanneer ze het geschikte moment gekomen achtten, hebben ze onvervaard gesproken, zonder terug te schrikken voor de gevolgen.

Zo heeft ook Paus Pius XI onlangs voor heel de wereld openlijk geprotesteerd tegen de grondstellingen en de methoden van het nationaal socialisme zowel als van het communisme.

De Paus kon voorzien, dat men wraak zou nemen. In Rusland heeft men reeds gedreigd niet te zullen rusten, voordat men er het katholicisme geheel zal hebben uitgeroeid. In Duitsland zal men misschien in versneld tempo voortgaan met katholieke scholen op te heffen, bisschoppen te bemoeilijken in de uitoefening van hun ambt, priesters naar concentratiekampen te zenden en trouwe gelovigen te broodroven.

Maar dat alles kan de Paus niet verhinderen zijn plicht te doen. De Pausen die niet terugschrokken voor de bedreigingen van een keizer als Hendrik IV, die de rechten Gods handhaafden tegenover een wereldveroveraar als Napoleon, zij zullen ook onwrikbaar het Evangelie blijven verdedigen tegenover de machthebbers van onze tijd. De actie der godlozen en de beweging van een agressief modern heidendom zullen steeds de Pausen tegenover zich blijven vinden als de onverschrokken handhavers van Gods wetten. Geen bedreiging en geen geweld zal hen weerhouden, de hun door God opgelegde taak te vervullen.

De Kerk laat de politici ongemoeid in hun politiek, maar dan op voorwaarde, dat ze zich niet vergrijpen aan de rechten Gods. Doen ze dit toch, dan houdt de Kerk aan de machthebbers der wereld, even onvervaard als Joannes aan Herodes, het woord voor: „Het is u niet geoorloofd." (Mt. 14, 4).

Aan zijn Kerk heeft Christus de opdracht gegeven: „Gaat en onderwijst" (Mt. 28, 19). Hij heeft haar hierbij zelfs zijn eigen gezag medegedeeld: „Die u hoort, hoort Mij" (Luc. 10, 16). In het bewustzijn van hun verantwoordelijkheid zullen de Opperherders der Kerk spreken, waar ze spreken plicht achten.

De godvijandige machten mogen dan de woorden van de Pausen met hoongelach of misschien zelfs met sabelgerinkel beantwoorden, de Kerk blijft altijd Christus' woorden indachtig: „Ik ben met u alle dagen, tot aan het einde der wereld." (Mt. 28, 20).

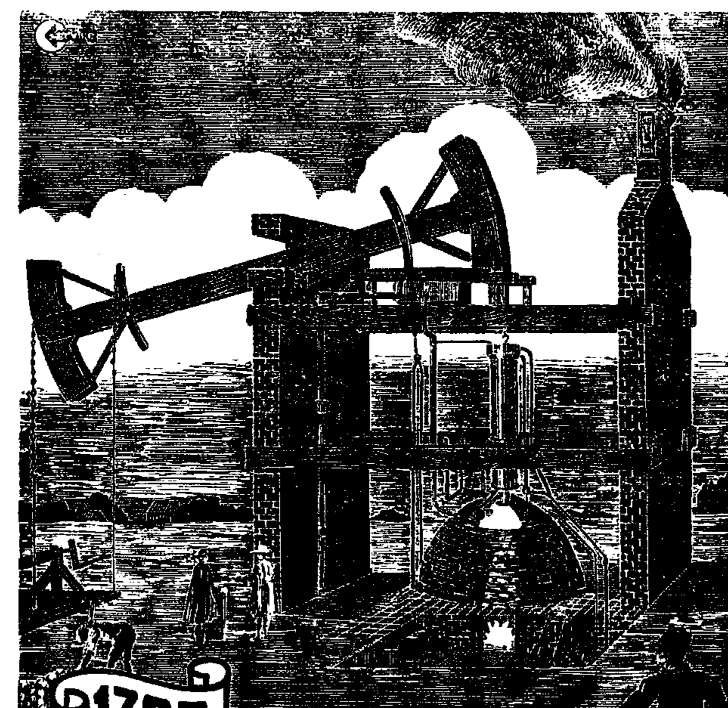
In onvoorwaardelijk vertrouwen op dat goddelijk woord blijft ze zich aan haar taak wijden. Ze spoort haar kinderen aan tot gehoorzaamheid, ook aan de wetten van de Staat, maar wanneer die Staat eisen stelt en wetten uitvaardigt, die tegen Gods gebod en het geweten de Christenen indruisen, dan blijft de Kerk daarop antwoorden met het antwoord, dat de apostelen gaven voor de Hoge Raad: „Men moet meer gehoorzamen aan God dan aan de mensen". (Hand. 5, 29).

Men zal dan misschien aan de Kerk verwijten, dat ze zich bemoeit met politiek: de Kerk zal niet aflaten zich te verzetten, wanneer de politiek zich vergrijpt aan de wetten van de Almachtige God.

Tegen de zedelijke macht van de door Christus gestichte Kerk zal tenslotte iedere aardse macht, ook al moge deze steunen op tot de tanden gewapende legers, ten slotte te pletter lopen.

Dat leert de geschiedenis van bijna twintig eeuwen, dat volgt ook uit de toezegging van Christus: „Schept moed, Ik heb de wereld overwonnen". (Jo. 16, 33).

„Och, waren alle menschen wijs" (Dat is heelemaal niet noodig, als ze achter het stuur maar 'n klein beetje beter wilden opletten, dan konden we al héél tevreden zijn!)

1705 Toen reeds.....

Als vinder van den stoom wordt altijd Watt geprezen.
Toch schijnt de ware vinder Newcomen te wezen.
Want die liet aan de wereld zien
Het allereerste stoommachien.
Maar boven twijfel staat, dat Bols er was voor dezen.

BOLS 1575
Elken dag één glaasje!

LIJST VAN BINNENKOMENDE SCHEPEN OVER MEI 1937

19	„	Fr.	Colombie	Pto. Colombia	Pto. Colombia
20	„	Ned.	Astrea	Sto. Domingo	Maracaibo
20	„	„	Iris	Haiti	Haiti
20	„	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba
20	„	„	Amor	Haiti	Maracaibo
20	„	„	Venezuela	Pto. Colombia	Pto. Cabello
20	„	Duitsch	Phrygia	Pto. Colombia	Pto. Cabello
20	„	Fr.	San Antonio	Colon	Le Havre
20	„	Eng.	West Niles	?	?
21	„	Ned.	Luna	Maracaibo	Pto. Cabello.

Otto Roelofs' thee
No1 & No9
van ouds de fijnste
el más antiguo y más fino!

LOTERIJ

Wij delen U mede dat de trekking van de loterij op de schilderstuk ten bate der Voortrekkers van de St. Tharsiciusgroep, die deel zullen nemen aan de Internationale-Padvinders-Jamboree, gehouden zal worden op 29 Mei a.s. in het Stamlokaal der Voortrekkers (St. Thomas College) om 3 uur n.m.

Wij nodigen alle belanghebbenden en belangstellenden beleefd uit tot het bijwonen van deze trekking.

2-1 HET BESTUUR.

De Heer en Mevrouw
J. M. J. Ellis-Bartels
p.p.c. SS. „Cottica". 2—2

Broed eieren.
Tomen Barnevelders
1-6 Fl. 30.
PLUIMVEEVOEDER
en Prima Hollandsche
Aardappelen.
W. Maat
„CASA HOLANDESA", Otrabanda

Sus OJOS NO VEN pero SU ROSTRO sí PERCIBE la CALIDAD de la hoja
Gillette-Azul